

1217 ש"סל הספר מדרש פנחס, לקוטי מאמרים מדהירים
כזוהר הרקיע ולבנת הסטיר כעצם הסמים לסוהר, אשר
נמצאו באמתחתו של תלמיד אחד מתלמידי חור האדמו"ר
הצדיק קוה"ק, רוזיו ליה כבר בתיה, מרן רבי

פ נ ח ס מ ק ר ר י ז
נבג"מ זי"ע ועכ"י זצוקלל"ה

אשר האיר לארץ ולדרים עליה בנועם זיוו העליון
ונסוצו מעינות תורתו וחכמתו על פי הקדמת תורת
הב ע ש " ס ה ק י צ י ט ע ר ש כ ב ה י ג מ ר ן
ר ב י י ש ר א ל ב ר י א ל י ע ז ר ז צ"ל
נבג"מ זי"ע ועכ"י, מעיר סלוטס ואח"כ מזי יברוש
ושם חלקת מחוקק ספון.

הכ"י הזה נעתק טגוף הכ"י אשר כתב התלמיד
הנ"ל מה ששמע מפיו הקדוש, והעתקה זו נכתבה ע"י
מו"ח ר"י שמשון דוד בהסנוח מו"ה פישל אהרן זלה"ה
סק"ק סלוטס יע"א.

וכעת הועתק עוד הפעם בשנת כתר"ו (תרכ"ו)
אות באות בק"ק סטרופקרב (הונגריא) יחד עם קונטרס
מאמר מרדכי לקוטי אמרי קדוש הרה"ק הטפורטס רבי
מרדכי זצוקלל"ה מנעשכיעס. ע"י צעיר התלמידים
אברהם (בהסנוח מו"ה אפרים צבי ז"ל) דריידמן.

נמצא באר הספרים של הרבי חסדיארה

נתברר התורה וזהו בשם ד' את שוכת ל'ן הייא בחולום שאר יצאה אצל שכל
החכמות וכל האמות היו הכל אבר הוחין בחונת החלום (ועד'י' אור על אש אמת
שה' בבורח שה' דלע' בחכמת חלומות וה' יגותאם פס'ה'כס שה' הוא אשכ'ן
פסולת האל) ה' י"ו

וה' אמת וטענת שם שש' ל'רע גדול וחכס שפסולת הוחן שלו הם אצל
אדם אחר ווחין שאינם וטוקוס כל' שדה תורה היא כמא' חכמה שאמצאה
ע' מקלט וזה שאמר בקר'צה ד' ברואה אלו אתודע' החלום אצמ'ן
קל' בו זה שה' אצל אדם אחר קח' ברואה נבואה ה' אצל פרעה חלום
זכר' ד' ברואה זהו שבחונת ברואה אצל אדם אחר אלו איתוודע' כשאת
מתודע' ברואה בחלום אצמ'ן בו שה' הוא אצלו בח' חלום .

ואו

שנפת בשם ששאלוהו איך אהר'ן גאולה, והשיב שהאדם נברא בדוא' ל'ו. שינאה
כ' ינו איך אהר'ן גאולה (צר זא' האראוון אוק' גאולה) . . . וס'א אחר שיחטוב
האדם כשעושי'ן לו כבוד נע'א האש שדושה לו. הכבוד הוא קדוים פחות וזמ'
וכיון שהוא קדוים פחות זמ' הוא באמת גדול זמ' ואיך אפשר להתאמות קב'
גיון

כא'ה שהוא חטוב בדוא' הוא מוציט באין תח' הם מוציט' גע'ה ולר'עוים. השט'
גתר מוציט' וזמ' שנים היו' ג'וים אהתפ'א (ג' וואש קאטן באוויטן) הם יותם
מוציט' כי העולמות האלוטם האקוה'ים זמ'ם רז'ם אהתפ'שט' אפ'טה

חית

כשיוטם האדם ב'ו החל'ים היו' רוצים הוא מוטט' ה'ה כמו אש ע'נס
אקנת

ט"ו

לבית "ש" שלח

הדעת הוא שער את האדם והרעג שאון או דעת לטעם שנייה, וה"כ קצת
השמה שניתל: הדעת לרעם שנייה, ויש לרעם הדן וחכם שיש או אוח הדן
והדעת שלו הוא שער סביבו על כזה וכזה פירסאות, ולעם בפסח שפסחו
כל המוחין בדעות הוא לול שונותם וזהו האלה כ"ו כולל מסוקין הוא נאמן
סבת, שהוא נקיפין כי הדעת הוא המוחין והקן:

י"ב

כשנספרין ומדברנים באדם רשע ונעלמא אזי מסתלקים גאופו שנייה ין
האדם הנספר, וביאור גאופו שנייה הי' החשבות קדשוטו:

י"א

כזה דמש אדם שאז ידור הכפר ואזי הטעם שהאדם הל' אהיה או אה
ת"ו והתעניסין הי' מא"הא אכ"פ החשבותה' אן זמק חזקים שוכלו התחין
תמיד קרעי ולטעם אמור אזי שאז יהו בין האויס:

י"ג

תקפיה מאור על אותן המעשים שהם, ולדיוק בטעם ומרכיטם את זמק
לשנה מורא א"ה' שהם טובים בדיטו ואוהק אותם, ואזי שיש מורה
שהוא נמנע וש' א"ה' וש' נה' נ' ש' שהיא שית סיטרין, ופ"א אה
בסירות שאדם שהיא יוד בטעם אומ טוב כ"ו אומר אפ"ת שהוא נכחי
ה"ל והקן, אלא קפט עם שהוא נקל אפ"ו אומ ר"פ בעלה יכלו את אומר
בפעו קול סתב:

י"ד

קט חיי ופזוט לאו בזכותא כ"ו אלא בנולא ופולא היז כחי ספ"ו הפתס
ולעם בקדושת כתר קרה כמב סביבו כ"ו בש' אדם להתבאל קשעתי
אזיכח

אמרת אלה על אשר ולשם וכוונת כי חיי הוא בחינת היות כונן כל אשר ילמד
רוח חיים :

על כזה וכזה בקרוב של זכרון אדם כיון שרופה וכדומה או על כזה
הרשתות צורה אחר כל תהלים ורשע אסופה כל שום הפסק אפי'
שלא אחר היותו בן ספר אספר ית אחר אחר כל תהלים :

טו

ואם אמר כי תהלים הוא והעל המשיח אפק שבו על וכוונתו כמנה
על צפור ולפניו הוא אחד וכוונתו השפיעה (כנגד הפרשם שער הכוונות)
דהיות שהשכחה וסתרת שם :

טז

וגם שמונת השנים בעולם אלא צורה הוא נחמה באות צמח בוחסין על
גמלא בנך קממלם והואו באיתא באמרא רבא ביומא רביבא אל איה
תדעתא בכמה סבותה בעל וכו' וכוונתו הצמח הוא על רוח היום
התעוררים שאדם מתעורר אל שפיעת קבלה ותעוררים הן מן הרוח שהיא

בחי רוח כנגד כזה באיניס בורה ובהן והבן ית
ואחכ אמר אם היית אומר בזה ששם הי' הדואלחכדיס איה
העו סה כזה צמח והי' שתפטרין עכ הצמח וכעת זמן צמח ששם על אפי'

יז

איתא באמר פתח ככב ברת תרצון באיתא באיהו זרה כי ותצוין ראל
באיהו צויתא בלוא כו' ולוא נשעין. ולפי ש אמר האדם קפטיס וספי
התקבול בן אה כנגד קצת ולפי עכ חוזה על ולאושין אהספי

יח

כשם על העציה אדם אמר או נעם חכמה ונחמה אה עם וורני
בו חמי עליה כונן והחכמה תחי אה קפלי. וחי' הוא בחי' עליה כנגד
קפ' הפרשם ולבשמים אפי' צו' ולוא בקדיחותא אה כיון זמניס
בזרונה

קדמיים שאומרים תפלת זוסר אדם שנחזור בתשובה והאדם הנש און
לדבור ולענין לחזור בתשובה עכ"ל זה י"ל אחר שהיא נלמד חב"א :

כני בר"ל בפי' ענין לא הכריחו קו חכ"ל כי בכל דבר ודבר לטעם להיות בו וכו'
כמו קין ה'צמח ומי הוא אדם השדה . קין חי אדם הוא תנו"ק . וקין ירע
לאילן הוא מין אחרון ששנה אילן לאדם ואירע כני' במערה . (ובין זמ"ה אר"ה
הוא מל' הדלת ט"ו) דע ותלכח הרבה . וכ"י הוא הפועל אהיה ומי' כי
ש בו דברים ששנה אהיה ומי' כי :

ק"ל

ואמר הטעם שא הכריחו קו חכ"ל כי לא מין המד' בוטוב ש ביום כ"ה
אוטם א' שחור ו"ל אק וכו' וכו' בו וכל מין המד' בגב"ר הם כולם מוון אחד
או כולם שחורים וכדומה . והענין כי חמשים אפרים רבה מאונתם
כי קאלה צולה נלמדת האדם אנצלה בקחי' ע"י ונתחברת בכל קשרים
כל הענינים מן האדם אפ"י הבהמות וע"כ הם משועשעים באוטם נש"ק
בפעם שהם כולם מוון א' או כולם שחורים וכ"י הוא מל' ביישוב וכו'
הוא מוון א' שחור וע"כ לא הפסידו קו חכ"ל אפ' הוא ע"י או ברבה
א' - והק' . וספרו או הסוחרים עם השורנים שקאלה בעזת השע
גורק"ם כל השורנים סקים אדם כי כולם לעינים אצל מוות מן האדם
כ"ה

ו"ל שגדל הוא שכל זית בהמות שהורות שטם קאלה כי החיות שלחם
צולה ונתחברת מע"פ נוטם הטעום החיות כ"ה בו תושב כל חיות נצח
או זית שר"ם אינם ישטם כלל קאלה כ"ה ה' צולה מוות שלהם ה' א"כ חו'
נתחברת בכל קשר והק' . וה' כח הטעום ונתק"ר חו' כ"ה הסוס שהוא א'
ישטם אדם ע"כ הוא ע"ן ע"ס :

בכל

כ"ב

כאן נכתב על קטמת והלכות וקטמת הוא לפי ההלכות כי שור בן יוסף שר
 ודען שאם שופ מלה שיהי' או אחכ זה שאם או דליו. ואם אף שכל בבל
 התקואים בקטמת כמו מן הארץ. שאין לו שופ כח ואם וכול' אצו בשופ אצו
 וכדלצה. ובמלות הוא משל על כל התקואים. ואפי' על אצו מלה אס'
 יבנה. ומי השמח הוא פקח' קטמת ומש' בו שומי. כי הסוס שהוא בהמה
 טמאה שן צופ' ובהמה טהורה שן על ברכיו. והאדם שן טובה. והוא
 א"כ קטמת לפי ההלכות כי חרשים אפרים ונתחבש האדם בכל קצ' א'
 בוחין ובמלות אצו יש' בהמות כ"ב

כ"ג

ואמר כי הקטמת הוא מוחין בקטמת כ"ג כס"ח שער ת"ד וד"כ קודם קריש
 הוא תשעת אמת ובד"ה קצתן הפכודים וחתן זכא ותצטע סוס חופתם
 ואם זה סוג תצטע וי"ה בדלותא כ"ג קצטת סוס חרמקא זה אמן ת"ה
 ופ"רש"ו זה יוסף התקואים שבו נחמ' לומר אחרותה הוא כמו סוס חופה
 וזהו תל' מטעם ה"ה כי ל"ש' להיות קטמת קודם ההלכות. והיה
 מאד שאף אמות מוחין בקטמת בהמה התצטע אפ"סוים. וד"כ' זה קטמת
 א' חרש' בכל חרש' כ"ג

ואמר שכל תקטמתה שרבה על אמות שאזו שרצ' הוא שחמט
 שדחו מוחין בקטמת ה"ה היום תצטע. ובד"כ ל"ש' להיות באדם ק'
 קטמת והי' זה הקטמת שרבה תקטמתה והבן. ואם למה אמש צחה
 התצטע ד"כ' יוס' א' כל ת"ה חרש' :

כ"ד

ואמר כי מי שהולך טעם אחריו הוא אדלות ול"ש' הוא התצטע כ"ד
 התחמ' ל"ה במוחין בקטמות. אף ראית אמש חמה חולה שבת
 אלו. וראה בו שהוא אס'פן. וס'ר' או האמש ה"ה על הרובאים מוחין
 ליו' או שאף התצטע אפי' הארכ' קצטתים כי ק"ש' הוא. ומען
 נה

הא

כה או שנתענה ט"ס שהי' סוף ואם מאי באהרעטתם וצד היום הוא תמיד
ואמר הטעם אזה שהוא הו' בדומה צדו' תמיד והוא בסוג גדולות והי'
זה קטנת שפלי חולה :

אם אגז אגש אחר שהי' או זלזול עקום קטעם שיתענה וינשא
הנמש :

ואמר א"כ על פי שהוא גדול מה שחורה והוא ערך אה' רוח קלוט
שהוא בסוג מוחין דקטמת ואין או מוחין גדולות שפיעלי הוא בעצרת
הגדולה שנתקח עמ' חו' גדולות

בדעת העמולות שבטענת על זמן הולכים " ב יחב' ואח"כ הולכן זה אשעתוב
בו הוא סוג הנסיונה שבתחלה היא בקמה צדו ואחר הנסיונה הוא סוג
ס"ק' וזה א"כ סוג שאזרו בזה" לעצ' כמאה כו' בה תמרה והוא לענין
המירה שהוא סוג נסיונה והקן :

זה סוג שאזרו בסנהגורין מרישה וזה מטרות היו עתה אהרבינו כו'
כתב בע"ז א"ח סו' ק"פ שהריזבין שדוטין קנודש אב"ה הוא ב
באמת שמת על זמן : וזהו עתה אהרבי שהוא סוג בח" אב"א
ואח"כ כו' ויש עתה שקרין עתה (א אב"ה ר"ל אב"ה ר"ל או שבעה
קטע וכת אחרת יחובה וזה הי' צוטין כן וכ' (אט אט אט אט)
שאב"ה הוא סוג א"כ שבעה קטע הוא בסוג " יו' הקטע . וכת א'
הוא בסוג ה"ל וזה הי' צוטין כן כי כ"ה שדוענו בשולס הוא תל'
מה כן א"כ ע' והקן :

זה שמהוין תפוחים לשחמ באמתים קוט' כו' אה"כ כעוס' טוב , ואט
תנ"ך ל' אונזין אז עיר מאפי צוויא . כו' ה' הוא חו' הוינה אב"א
אין לו חו' הוינה ,

קית

א"י
א"א

אמר שטוב אצדק לטען דזי קמו רעסטעם שיהא קסוב אלתרקות מוחא קמוחא
והוא טוב לחלופות: א"י

אם אמר שלפנינו שלמדנו ממין ואם אהרניס קולו ושלכא זמנא למעור או זמנא
והרניס אמת קולו אזי יכול דזי הוא אהרניס אמת קולו הוא א"כ קסוב אלתרקות
אם אמר שכל השולמות הם רובים אחר האדם והוא א"כ קסוב אלתרקות
מוחא קמוחא: א"י

ונתן אף חברי כי יש סוג טווימאס בטה. והוא כי לפעמים שאדם אונס
ואנע עבד כלל ושלחא זמבר דזי חבר טוב וכולל העברניס והוא קסוב
אלתרקות כ"ו אזי הוא קסוב הלידה ונתן כל תעשיות וש זוווג
במשכה ברהימא כטארי דדול מציון קומטקמו הוא מולגד א"כ קסוב קחי
הלידה וצ"ו נתן כל תעשיות כ"ו: א"י

ועתה גברי יותר יכולן כי הוא קסוב בחי העלאת ת"י מצולא אסולא דרשיות
בחי תעמול. וזה אחרי שיש בם אהר"ל קניקתם כ"ו ויזומא טעמקרו
כ"כ ~~א"י~~ ארעקה בחי העלאת ת"י דזי שזמא והי' זה סיבה
להורדת עוחין וע"כ ווארי ד"א משה שהעלאת ת"י ארס הביקור
הי' ונתמא כל העולם כולו רוח תפוע
א"י

כשאדם נחל אמה קושי בתורה אזי צ"ו יש נסלה לאוי ושלמד
אזל עתה אמה קושי יש נסלה אמה טאה: א"י

הל"ע אמר פטינא ונתלה מדבריה לדבריה דזי תעשה נחמא בחי
אמת אזי נחשקה אזי אמה שיש משנות תפועוסיס וסיסר או הפק
האזל וזה צ"י קא של היקטט שהי' נסע אבדנרעה והולק און
קשה

קטנה והוא מקום סגור ונראה אלו אבני קחלוש ואמר לו רפון השם
של אבן כי אם הוא קטן אז הוא השם והנאהו

המאושף מחזיק שה' חסד התעסק במלאכה שהיא שמה סערו והוא כח
ש"ס שהיא קטנה חסד קטנה כפי הוא ע"י הוי' בקטן והוא אפ"ה ה'
בנייה קטנות גדולות א"ה

אמנם בנין אבן עם לרבע אחת כשה עשה שמה ויהי טיבם
כי אבן סוקרים מחזיק שארץ שונאים ולה אחת שמה הוא ה'
כיוון התעבה ע"י הוא ברעך הסגור ון העין וקטנה הוא סוג
השפחה (כ"ש קטנה איהו כרע ואיהו חכה) (ואינה ע"י)
הוא קטנה שהיא לא את כל חזרי האל כן ה' משנות דעין
ואפ"ה ש"ס גדול שהיא ת"ו כי ח"ה הדואס ואם הייתה מלה שמה
אב"ה ח"ה מלה ה' יתעלה ח"ה ולא ה' בא לידי ג' א"ה

קט"ה ח"ה ס"י ר"ק ס"ה בנייה שונאים או כ"י סוג אבן ה' וכו' קטנה
אם אוננים דמסתמא לא שכח נחמבא בשדה תפלה כ"י ע"ש. הוא
ע"ה האמת כי בשארם מסד בקרבן בא מה שדושה באינה מקום כשסוף
ש"ה כשסוף א"ה אס"י אחר כוה שנים הוא נכר זה שד"ה באות
מקום והוא מחזיק ש"ה ש"ה ש"ה וכן כ"ה כיון שנחמבא בשדה
ש"ה כוהא לא שכח והק/:

כ"ה קט"ה ר"ק אב"ה ק"ש הנרממת והחזירה הנוחין שבאו א"ה
בתחת לילה שנתלעו ש"ה ח"ה ישה. כ"ה שיהא נוכח א"ה
נוחין

עפ"י היטב. וגם בדרך ה' נעלמות בשומי אשון קלח בנח נבראו הדואם
 או ה' הצולע עולו להקראות קודם כו' תפ"ה בנה מלכות ונחריבן ונחריבן
 בול העתה לו נדון זה העתה לו ציונה. ביון שדעך נתיאור ה' אהשת
 אלקות נ"ת נצח המלכות שאונם נושאם במחשבה כלא. הם בקחיני
 סוד ונחריבן שצמח זה דעך כוונת הפעולה והקן.
 אה

ופ"א שצמח נוח כי תפ"ה ברא אשל ספי' החסב וה' מתבטט דג בחו' כי חסב
 הוא כידוד והוא בחו' ונחריבן ואח"כ אגז שהיא גזרה אהכנס אור בנשמות:
 ׀׀

נשאל איך אהתקנה בדרך בעטן האנוש ותצמח. והשיב כי בדרך הוא בנפשו
 נשמת והוא בחו' עט" ותצמח הוא ג"כ נוחין דקצמח אכ"כ אין אהתצנות בדרך
 ובנפשו האנוש ע"מ אגז בדרך נראה לו שאם אהבוח. אגז ע"ס האנוש ר"ל
 באגז אכ"כ אגז בעיון אגז במחשבה הוא טוב כי הוא נבחו' הפל. ואח"כ
 אגז זה שהשבת הוא אמת ר"ל שהקפיד על דעך נאמת השאלה כי ש' או
 אגז אהבין בטלוי כי אין האגז שיה בטלוי קכל דעת בחו' אחת:
 ׀׀

אשר ע"מ נחטא אשרי הכז שנתל"א נפוא כפורה כו' כי אמתא בשפ' אמת
 נ"ש ה' נוחין אגז עומתהם ואח"כ זה המלה אהבוח. ע"פ זה באיתא
 בקצה' אין אגז נעשה ראל אלוטה אגז נעשה רשע אהבוח והו' הסק' אה
 האגז הסק' אלו רשע ע"ש ונע"מ אגז אהבוח אהבוח נוחין בטלוי סבובת
 סבובת הוא רשע אהבוח ונחריבן בתלופה שמה נוחין לו כו' ו
 אה

שצמח בטלוי שבת וק"ש ביון ששבת ווי אהבוח נפ"ש. ותפ"ה שה' לסק' אה
 זה הפסוק ק"ש אה ק"ש. וה' זה שנוחין אמתא ק"ש נאה כו'. וק"ש כי
 וי שהוא מלה הו' אהבוח אגז אמת אהבוח בשופ' אהבוח כי אין לו אהבוח אהבוח
 אהבוח

אתה קרוי שאומ אביר יומש את הכאב . אבל אדם הכרוח ואמר אמת כואב
או כל האצטרוף גומשנס הכאב האביר ההוא הינוחה וכבארה . והאדם בא שנות
החול הוא חולה על כל איברי נפשו ואומ גרהש כלא גטעס הלש ומשקת שהתחיל
קנה להתרפא אמי הוא גומש הכאב אנול חולי נפשו . וזהו כיון ששקת ש
שומש קרעשט שקת וי אקרה נפש שונדס ושמש מפאוקו וחלו :

ט

אמר או הים המדול מוהילס בן השכטל שלרנס האדם למנות הפנה שוכל
אנל קרעשט שקת כגש והפוט אמת אשר יקואו . והוא השג או כיופס
השקת למעלה ואומ יוגד כלא זק וזה יומ או איק אפשר אדם לתכין חזק מאו
רן שלרנס למנור אמי על דבר רד . וזהו קשע דגם והוא כולו חמי היה ב
קעיקון למנור אמי על שסר המנוע אנש :

נון

ספרא גלעזותא תמא חד אמר הוי מתלא אמ הוי משאיתון אפון בוסת . ולבין
קבוצת גומ . כי מתלא הוא חובש תלמי שהוא כח' אלושם וקודם חובש תלמי
אמר הוי סדיון קסוד סקס רן בסוד אבא קודם תסירה ולבין קבוצת גומ
גם נותר ו' לבין ע"ה כי מתלא כו' :

נח

אמר אמ אורם אהתלא באור הבטיח קודם מתלא השולם קודם שטות והבאוס :

נח

סלם אחת בחובש תלמי אמ נראה בלמין והוא לרד גבול ולא הוי כח' אשוח
עד הבין שאין לעבט אמי ונעיתה האסתי וקודם אותה ואמר אמכ שהי
או אמר אמ ספר הסודים בשער המושם כח' ולא אלה האם :

נח

ושמעת בשנו שילביה האדם קמת שמא כאלו . כל התקוצ הוא קטוחת ולקת
וכפוקס זורתוס וצק שנס אמ כלל וצק השב ואמר שדכ אוקט כל קטל
לחנה קחוס אמאנס והין

נח

חית

זמר בתי ברכה ועקה הוא מלחון ועקב שם שהוא מלחון קללה ע"כ כשהגשם
שהוא נבתי כעכה עליו את העקה שהוא נבתי הגשם מן כעך כולם זכאי
כנהפיק לו כו

זכר דבוא נבתי שגשם והעקה היא וסוד כו וע"כ גם אל באבוי השכר כל המי
הוא נאקעם כעו סטראתים ואל באבוי האלה הוא כו כעו הפסקיל והפיהק של
שפאמר וטרנסטין. והאונות הפס יותם נבתי אמוריים ע"כ אוקטין שנסיון
על באבוי הפס והקלי

לעיקר האדם נאקעם שער או יהא נוטל אשכב ואסוי אם יהי חולה חזיטאוב
או יפול אשכב. וביאר מורה כו שם כזה בחומת וצדריאות שומת כי בתי
עצובה הוא בתי העצובה וע"כ אמרו ב"ה אין עצובה אלא תפלה ואפילה
ושתי היא בצדריאה פחותה ענה והיא בשויבה ובתי הגיונה הוא
קטפובה נאקעם שגשם היא בתי האיבה הוא נטעם אמת ולא ביארו נע"כ
שכיבה הוא פחותה מן הל' וע"כ כענפול האדם אשכב הוא בתי דין

חזי והקלי
גם אמר שני שאין נאקעם שער מן אעבה נעם טוש נע"כ והוא אמת
נאמרו ולא תבחו. ובתי אקבה הוא נחמת שבהם בנחטבה אז נאקעם
מן האדם איוו טע"ל קעשה אש נאקעם נעם א"כ אונה דע"כ וע"כ אסיה
אחמור אקבה איוו כיון שפול נעם הטע"ל מן אהחמורו והקלי

היהיר מאוב אהיוות מונח אכ"ה האדם חומש קטן ואיוון בו בכל ראש וראש
ע"כ פנכטו כע"כ והיתה צעו וקנא בו כל ימי חייו אשך ואבי לגרואה אמת
ה' ויקל מהרהורי ע"כ :
נאקעם שפאמר אמת נדתי קי כל המאה כולו שפאמנות צד איוו ע"כ
שרת

ענין ונהו קיימים דהפ וכשיעטובן יתנו בודע זעליס כלנים וקל ומהחזה
ע"י :

וה שנין אמרוס כמו שיעל הוא נחת שקע בודע זעליס וודעו ארום
וסויעו כדגש האו שרביש זקוק וקשע זכרוס על יותר הכרבה כעס
כו הכרש אלעזר באעל עטו. ואמר עלקרבון את הקשע שיען זעליס
כאשעו ע אכון טאז שאט בהפ חו צוהר כוו שיערטי עב וכווע אור
חוו שאמרת אפס דע חמש וע"ז נחשטרו העמע והפיעוד קיטהרות
ס"א

קנין עלפד שדורות גדלות בעדינותם ועל אונג ודחלוס פויעו ע"ל
סדרה בכל שקוד ופדעס זמג הנהיה אור הרבה תהליס ולעוד זקוק
הרבה ודע השה נר אגרות וואו חייא בעדינותם קשע הונסה ר"ל
שיאמרו תהליס קשען כל הפסוק ע"ד גמירא אג"י יוס :

בגור אחרו ד"ת ע"ב זמן גאפול ושט בתליסאה ועמאי נסיעי כו קתסין
חולקין כו תליסאה ופשיוראה ע"ט. כו נחשת יד שפדמ זמ"ג ק"ל וקו"ה
הוא נחשת אחרו אמי נחשב גזיעו התעטת אר"ה גזאל וכל זה שפדמ
ינת ק"ל אמי הדשערי הוא או יותר אר"ה גזאל וזה נחשב הדשערי
אקדמ"ה ק"י יוס :

בכל פסק ש חילטות ופשיעות ואי הוא פשיעות הדולק נח"ל היות חילטות
הדולק. וכן קמרה ש חילטות המרה ופשיעות המרה וע"כ
בא פשיעות המרה נחלה קמרו ישראל בחיות כל ה"ה היותה ומעלה
וכו כרפי הדש"י :

ופ"ל אחר כו השוה דע חדש כו נח ע"ד ק"ל טנה ש או אלקוט האקט
על צ"ח על הבאדע כו אקטע שנינים אוקסירדע גזאל וסדנה אונק
אמר כו אדעת הפוסקים ש אקוט צ"ח על הבאדע ודעת העובליס
ע

על אלוס תחת המצויים בפעם, והטעם כי יהו זכר תולדות המורה וזה
זכר בענין המורה וקחו מלה שמורה היא קחו שתי סופרים והוא
במחמת סוד נצח כנראה וז"ל על אלוס אצל אל אבריו :

ס"ה

בזוהר המזל הוא אמר וא"כ אין לך שוטה בכל המורה כמו המזל, ובמה
הוא סתם וז"ל על בו קצת חכמה וזהו מלשם ובהיות האל והאדם הוא
במחמת סתם וז"ל על בו מלה חכמה אצלה ומצודה :

ס"ו

כל המצוות וכל התלמודים וסיועיהם, אצדף לפניה ולהוליא המורה מצונו
והוא אמר עליונים וקצת אורחך בארץ בנחתו וקצתים במצוות מצונו
וע"ז נתקרה הנות שלו כי הדמיונות הם סיסואת היסוד כשנתקב :

ס"ז

כל זקנינו כעס הוא אחריו האמ"ל כיון האחרונים הוא אחיט
התלמודים וקראם ששם הנותן אין בו אחיזה אחרים לכן אמר
ולמען ששם כולם והאדם שדעתו אומה הוא מתנת ונתשבת המצוות
חו"חו, ואותה ז"ל בס"ט סי' בקנינה הכולם ידע האדם כז"ל
באור ונתקב ע"ש, וא"כ אמר כי הם כסוד נמש כ"ל נפש יולדת
יחף ועדק וא"ל לך שש ע"מיו וזה כי שש אחות החילוקים כידוע
הוא כסוד הוא כ"ש ארבע ח" וטעמו א"רוח מלאה והדבור הוא
שש כ"ש הוא לך שש קצת אחיזה כ"ל הוא כסוד
התלמודים לך אין שש אחיזה ואז"ל, שהביאר יולדת יחף
הוא מחמתו, (בבב"ק ח"י הסוף דעבר)

ס"ח

השפיע על חזן אחר ש התחיל אמן ונתן בקול רם כי תחלה לרם
להתחיל בקול נמוך והוא נעשה בחי' ע"ן וא"כ בקול רם :

ס"ט

קטבת

א"ש

קשקט ג'ת"ש תע"ה שנומא באכזה ושת' והוא כח' הע'צום שה' קדמ' ב
קרואות דואר זק שש ה' ע'ת"ה יותר ושונה כוש שית' בשבת תע"ה
כי אמרו חכמי אין אשה מתעסקת כו' כי אמר' יודעות צדיק' כו' ואין
יכול' להיות כח' שית' מקו' כ' הוא כ'תע' כי אין האדם נולד' תלמוד שקב'
היותו או חסע' גדול' ארבע' ש' זק' זמנת שנת' הוא צדקש בתעמ' שקב'
ועתה' ק'ת' אה'תאות ארבע' ש' והוא בבחי' הזאת פ'ת' ואח' כו' :

ע"ן

מה שכל העולם אומרים אל"ס זה"רשע שהוא ר"ת מוה"ר שמואל איינהיים
הוא טענות אור כי הוא ר"ת מוה"ר שמואל איינזר כי כן כתב בפרשת
עספרי' או הרב הגדול מוה' אפרהם ב"ר שהוא ה' קדור ששע קבוצת זולו
אל מוה"רשע ולמה לקרות אל המערה ופרש' שש איטל' והוא נמנה לארבעים
המאהבות על הכל והורידו אומ' אלמא רמקא ופצ' שאמרת ד'ת'
ה'ת' בסוף רוב העולם אור מוה' שמואל איינהיים ח'ת'ס' מוה"רשע כי
פושט' הרמ"ש' ה' זה מראה כפי' כל העולם :

ע"א

וספרי' ג'ב' שאשה אחת היתה קדמת אונת חסדי'ס' ביותר כמו קח' הזכר
ושזה דעה ואחר בסו'תה נולד' בן אבה' והוא את שמו ד'ן. ואמר'
כי נחמת שה' אה' מ'י' ואלמא דמ'ק' אקמא בדבורא ואלו' א' הוא אשקט
ד'ן ש'ט' ואס'ק' אל' הוחמא ואל' והוא סיפר' היצעה ה'ל' בטבת האר'
ואמר' או כי צתה' הוא טבת הגדול' בדמיו' אחר'ט' והוא נטיח' אב'ת' ד'ן
ואמר' שצתה' ש' אה' צור' שש' אל' :

ע"ב

קפ"ו כ' בכוות מסירת הצור ויבין כו' אמת טורט' על קלמ' שקל'
נמכות הבכנה או ק'ן ש"ב כ'כ' שיהי' אקנה' ע"ש. וזה שאמרו צדוק'
אלאואט

אלהות מספר נבטורפס כי ספירת המנה כאלו בא תלמוד :

ע"ה

הוא אלהותה שכן היא הדיו אשר ליוותה ואז זכר הגדת ט"ו הוא סוד חסד ענין
בכונה בנצח חסד והוא חסד וכלו הם התלמות עם ומקבו ויסוד קלנסה קט
בכונת פורים והספרים ערבן ק"ה שכן ארבעה אהרן וזה ה"ה ב"ה
כ"ה והו יודעיו בודגט סוד ביסוד חסד ועל אזה קצין החסד ועקר
בנצח חסד הוא הספ וטאור הוא המק"ו ו"ה שחט חסד אבד עשר כונת
במאמץ וצטו וצטו סודותם אצלה טיהר שכלת חסד וכלו חסד טאור
קא וירר אזה השואל צד יוש ק"ה טא שסח והסד :

ע"ה

כא מה שארם משנה בתורתו הוא בצ"ש אבנה קטלה טא הדבר שהוא משנה
אזן קראים הת"ח מארין באוריות

ע"ה

גדת גלות הוא כתיב והוא גדת המנה טכא טו טטוא דעת ייב ונתמ
לו חמט גדת מנה טא ה"ה :

ע"ה

הקשר על קא טאור אבט הכנסה טעו רצלו כמעט כי הולקשנים הסט
המקשים והפ"ה קסוד הותטה כי שפ אהיה הוא קח' התקופה
וסל' קח' הותטה : ע"ה
וסל' אחר ששט טטא כי הולקשים ולכן התקנים טא ה"ה היתה
ולקשנים יוטט זכרם כי הם קרוב טא אחיות כו ול"כ היתה
מקשים :

ע"ה

טא אחר זכרם טטמ ט"ה . זויט טטוא בולקשני כי הולקשנים
טטאון זמנה הותטה טטו הבן :

ש"ט

אם אשר כשארץ הולך אלקים גדולה בעצמה כחן לביהכנסת או ארץ ארבע ארבע
וכדומה נאמר שאלו ישוב נאמר נקטל אליון, אבל בא"ה הוא מה יבאם לביהכנסת
ארץ שר ארץ נאמר אזי למה ארצת ביום הוא משלם שאלו את נאמר השליון דע
ותלכו!

ש"ט

היתה כשנסתרו את ההלכה שאלו ושלחן אות נאמר ושעבודים אל
אמת כל המשפטים והעבדים שהיו או בעת שאלו רק שהם כולם אלגנט
וכשארץ אין עשה זו הפעולת כמעט ואל עמה הוא נכרא מלחם והם מלחם
אלגנט לפעמים והוא או אחרים ולכן גדול שיושב בלח ולומר משפטים
אלגנט או לפעמים מלחם אחר בלח יב או ללח רחל או כדומה ואלו רחוק
אזה רק כשנסתרו רצו להשיג השפעה ואז נקטל כל השלמים הלל ושל
יה אז אפשר להכתוב כי הוא רק מחשבה אחרת (ולא ערעורניסטר גיין)
נרש ב"ט ע"ה סתם אילן מן הדולף היו או לחיות עוב"ה טעות ואמר לרשי
אם מן אן קומתו אלו הם טעות והוא מסווג נקטל אחרת והאשקבדע
להלל ערין!

ש"ט

ש"ט נראה הדבר בתלמוד וקודמו אותה ואמר א"ת ש"ט כאלה הקלה
ז"ו היסט הדעת משדוף לשנות הרע והרבה פקקים אל שש מאות קולאם
(ולא נודעין אשהאסין לשנות אין אינטרדזיסים)

ש"ט

תורת אדם אחר על קושי עם אפשר להקטל אל ארבע אחר שיתנו
בתלמוד והוא רחל בירי שמוס וכי וקיאור כי תרבה הוא כללות כל
התלמודים מה שש כל שש קחל נוצר שש בלל נלמה אחת כאתלמח
ועתה לתורה בדלמו בתלמוד או ש"ט גם חבירו חזרה בתלמוד כי הוא
כאלו וחבירו וחבירו כאלו ש"ט:

ש"ט

המשפטים

תגיד עקור פירוש. והוא מצוי אפי' אם חטא ח'ו ע'כב או יחסר פירושם :
ה' איתן גמול, ה' טלא יהא פטרו יותר גמול :
ה'ו

הענין הוושק שגורו תבטל אטפסר תחלה ז'גם האצרא בואר עומק רשעותם ע'ב
היכן כיווה אצומע סוג גמול והוא גמולתא בתעושים אנהו חנוק ואיהו חמכה
איהו נ'ד ואיהו נ'דורה. וע'ו גמול תבטל אטפסר תחלה וצ'ף אמתה בבחי' ה'ט
והק' ה'טב זה הסוג גמול : ע'ב
טעם גמול צ' מה שקורין ב' ע'רות ב'וה'פ כי ב'ו'כ הוא נסיון ה'וסב ע'ט
בכוונת ע'ו'כ נ'ו וצ'ב' זה צ'רע אמתה ג' בחי' המצ'ת או'ס י'ב' שה' נסוב וצ'
ה'פ מחוקקים כ'ו ע'ט. ואמר כי הטוב שבגמול נסוב הוא בחי' מש'וח וה'פ
שנסוב הוא בחי' חיסור ע'רות ולצ'ף קורין ע' ע'רות ב'ו'כ ש'נ'מ'ג
א'ס א'פ'חש ע'רות וא'ט'וח תל'ובה ג'ו'ו ו'ב'א מש'וח צ'ב'ח ק'מ'ת וה'פ
זה הטעם :

צ'ב'ח

י' אברה שחורה טאין או חעג אצ'וח א'ט, ה' טאין או חעג אצ'וח ב'ט ה'א'ור
ה' כ'ש'נ'ס'ג' ד'כ'ק א'ח י'כ'ו א'צ'ב'ג כ'ו א'ז'ת ה'ע'ו'ת (נ'צ' ע'ד ה'ע'ר'ט א'צ'פ'ק
א'ז'ן ע'ר ע'ז'ן ע'ז'ר מ'ט ט'ט ג'ע'ה'ן) ו'ש'ע'ד'ת ע'ז'ב מ'ש'ו מ'ו ט'א'וח ק'צ'ל
ג'ר'ת ש'ח'ר'ה י'כ'ו א'ה'ר'י'ב ג'ע'ד'ת ב'כ'ו ע'ת ש'ו'ר'ב'ה :
י'צ'א.

המלך העמיק ע'טק מנהי' או'ע'ט ב'ל'ס כי המורה הוא ע'בת ה'ת'ת והוא
כ'ו'ל ע'ת'ו' א'ק א'פ י'ה'י' או ה'ר'ב'ה ח'ו הוא ע'ק'ור וה'פ :
צ'ב'ה

ג'ע'ד'ת מ'ש'ו'ר'ת ע'ק'רו'ס ג'ע'ש'ה'ו ח'ל'ל ב'ס'ס'ח ו'א'פ'א'ו'ס י'כ'ו'ט ש'ע'ו'ר'ה ה'י'ת'ה
א'פ'ק ש'ע'ו'ר'ה ק'ד'ע'ק'י'ב ג'ב'ו'ל'ג'י'ס (נ'ש'ט'ג'מ'ו'ת ג'ע'ק'ו' ה'י' ק'ח'ח'ט) ו'א'ת' א'ת' ר'ש'ו'
א'ת'מ'ת א'ט'ו'ק'ח ה'ד'ו'ר' :
צ'ב'ה

א'ט

אם היו עשתי יודעים כזה הוא אבול כח נמנית הנפעה של זאתה נושא בס' ק"ב
היו כולם ממש הנפעה וכבר היו בא משנת לפעם:
צ"ה

יו שדוקר את הש"י באמת כל השואף וודעים וכן להובע ה"ה כל השואף
וודעון ויו שאיר אהם הש"י בדעונו כי כל השואף כולו נכרח כהדין קינצ' דאקטא
נוש' וכו' נפוצ' בהשואף הוא הנפעה והק':
צ"ה

ה"ה שעתה שכל השואף וודעים האמת ואשר' האוי' כי כל השואף כולו נכרח
ה"ה הכלים וז"ה ע"ה שמש ונצחונ' ה' הפלגים הוא קאי' אמת וזה כוונת
טובה!
צ"ה

אמר דאשר אמת איך אפשר להיות שם חכמה ואמ' בה יין כי אמרונן
הא' משרח וריחט פנהין: צ"ה
אמר להתבאר דא ברנפה במדת כי שם ח"ת' הוא שם של ספרנפה והוא
א"כ שם של תסורה: ואם צוה ע"ה אומר כל דעוה פרשת ה"ה:
צ"ה

וכבר ספרים שעתה שה' משהיר להתבאר דא הספרנפה והלטרבורט
והדמין קווצט שהש"ה ואלא משאלותו והוא ע"ה רפה כי ז"ה הוא
הוא עליות השבת' בנו עבות' קוזה איהו אמת ואיהו אמר'
נצ"ה נפולט' כל האמונת רעות ועקרונ' (וה' שאלין אראם כל השפעה
אמונת):
צ"ה

האמ' שאוב בדען שם ש"ה די אלוהות דל' בה' וא"צ לשום פפ'
בזואם כאל וכל והק' היטם:
צ"ה

ותפיד מאוב של ההולכים להתרפאות על היבד ואל האוי' וכנה רעל'
שעצט ואל שה' תפיד מאוב ע"ה אפי' לעה דעבוס מהם ומצ' האוי'
ואפי'

וזהו גתלניס כי הוא לא שבניס רחל... ואמר שהתלניס העליון תראה
מהם שנתק אצלניהם ולמטה... ופ"א אמר גתלניס רחלניס אין גתלניס
קמברניס וא"ל... ואם אמר ש"א שידעו טוס תראה כ"א ודע

ק"א

ושמעת קטנו שפך הוא ברק רבואתם שפוטוס בארץ ח" טומאה גדולה
וממנה זה חרות החולטה או הטומאה ר"ל ואח"כ וממדת ח" דב אומר

ק"ב

החמון יצ"א

כ"א בארץ קטן מדרגת א"ל ה"ו בא עבירה ולפי זה נט ולפי ס"ל
א"פ ש איה קטני או איקביא ש תמרת תפן ש"ל ש"ו תשקו יתל"ק
ואיקבוא ורוא נטדס ר"ל וא"ט נטפן ק"ש: וכדומה או שפך אמר שקתו
א"ל ה"ו אין בו עבירה ומותר וכן ש בו כח" א"ל ה"ו דהיי"ט קט"ט בחינות
ת"ל שפך בו עבירה שהוא ח" תל"ו וכו' ובארץ ש בו אפך ששון
נכ"ו שפך בו אין עבירה ומותר וא"ט הוא תחיה ה"טתם כ"ד
וצ"ב הא"ט וא"ט יוכר: ק"ג

כ"א קמברניס שחיות אמר א"א כצ"ח אומר תורה כי ה"ו חמדה אב"ה
כ"א כי הוא יצתק וא"ט אומר כי כל סברה וסברה ש כ"ה תפ"ט
ובס"ק ש אין להם פירות צ"ו פשוטה והוא נצ"ע וא"ו ה"ו פ"ט
שופט"ט וא"ט לא פ"ט כי האדם אל השבה וא"ו שאין או שופ"ק
כ"א צ"ו ה"ו וכו' כל סברה כ"ו א"ו ש"ו חמדה קט"ט

ק"ד

ח"ו
א"ט הרב ג"ה א"ל ה"ו לצ"ח תורה יקטנו ופ"הו. כ"ו תפ"ט לפ"א
הוא ט"ו וכ"כ ב"ו צ"ב בח"ל ש"ו ור"ק ה"ו ש"כ"ו צ"ט
תורה בח"ל ש"ו כ"כ א"ו יקטנו וא"ט א"ו יקטנו וכו' !

ק"ה

א"ט

את אדם שנתן הוא אשה ויכסה לעשר סמכות בלגיה . וכפי רצונו
הזהיר בדעת השמחה אפי' להוכיח אחריו כי אמר' בזה' הוכחה' אשה
ועתה שלא אשה אשה מהם צדקל וסקונון דמה שלא אשה צדקל נמצא
אם אומ' מוכיח לחביו נפש גרמ' צדקה כי מה את חטוב וכו' אפי' הוא
שלא אשה צדקל נמצחה' אשה :

ק"ו
אם שפחה בשנו כי כל גמטה באו אין חטוב אפי' השגת' לא צדק שאו יודע
אפי' כי אין תפכה גמ' אלא בקדרי הסגו' של הצדק :

ק"ז
אם שפחה בשנו כי איתא בכוננת ויעבור כי צ"י ריבוי האור מתקצר
יסוד הביטה וצ"י יוצאנס האורות י"ג גדות צ"ע קסעור כ"ג וכן
כשארץ חוצה אורה בקרי תורה ואיך אור אי ק"ג ונצאנס האורות
נשפחה שראל ועושה פשוטה יותר משאם הי' אור והפן היפך זה
הסג' ארוך :

ק"ח
הדיבורים הם המקיפים השוערים את האדם ומה שאדם הוא
באולה הוא צדקן כדו להעטיק המקיפים אליו אפי' כדו תכל' שחשבו
קדושות הם אלכו שמירה צ"ע הדיבורים הם גמ' החכמה ואפי'
התענג שפתחו מהר אברך יהי' חכפ :

ק"ט
א"י נתחל גמ' צ"י וסיווג בשער תקלפות פ' התורה הם שאלה
ספרים כי ס' בגדת' הוא חושם הפתורים ו"ה הפקוק הוא כוסל
הצדק' וכן נתחל בגמ' וסיווג בתוכה ואח"כ הוא ס'
בדיון מהובר טע' בדיון אפן וכמה ואינ' אום השג' :

מה שפירין לנו שאתר יורף (בא"ל) צו גאטש נאמין) אחר ששם הרב הקדוש
ג"ה משה ביהרר האדון י"ה נתן שז"ל אלה"ה צ"ל א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה
אשרו אליו על ברא בן בוטא בן חוף - ואחר יורף צ"ל נאמין אתר יורף כל
אדם הוא בכה' צ"ע. ואיתא במגדא צ"ע צ"ע צ"ע צ"ע צ"ע צ"ע צ"ע צ"ע
תקנה והקן: ק"ו.

והוא אחר הטעם יורף קרוב אמר כי כל צ"ע צ"ע צ"ע צ"ע צ"ע צ"ע צ"ע צ"ע
הפגש הסוף השפ"ט - ואז שם צ"ע אלקות בא כותי. וצ"ע חזרו
להתבאר ולקרות תקנה בשם או כ"ש הא' הפגש והוא שם צ"ע אלקות.
אכן וכו': ק"ו.

שעצם בשם שהלוא בשבת חמכה ואמר כי אין כל המוצדקים שא"ל
השנה ביה"י אלנות ק"ל חודש והקן ופ"א שצדק שם כי בפגש
הרמב"ם בשבת חמכה שהוא תצאה של שנת:
ק"ו

בצמח נמצאת וצ"ע
אשרו את ברא בן החוץ. ופ"א שצדק שם כי בפגש הרמב"ם הוא ק"ו
הצדוק והקן: ק"ו.

וכ"ל אחר צ"ל מאיתא בא"ל מתעבה מוצאת אפ"ו אר"י חרה וכו' ואם
יחשה אמרה בן צ"ל בפירוש רש"י:
ק"ו

בזהר"ם (תולדות ק"ו) אהר"ה אר"י ק"ו במובת"ל כי אפ"ו א"ה
האדם תפ"ה אמת בתפ"ה או בתורה או שחודש א"ה דבר וצ"ע
נעזק אר"י ואדם א"ה
ק"ו

ק"ו ה' דרכו א"ה
כי כל המלאך או נאמין א"ה
הפ

הפ' יכולים להרצ' או ה"ו אחר שכולם לא נקטו ולא בשקלו כו' ואזי ע"ז
שהוא מלה חדתא : ק"ו

וטענת טעו שאזלה חטוב מאז' בדר חבש אפ"ו שנראה בדיט הצולט
שהוא גזט הכמות ע"ז אזלה הוא חטוב מאז' כיון שהוא ספ' חבש
ואזי אין אתם וודעום כסה הוא חטוב אזלה ספ' חבש :
ק"ח

אזי שהוא גזול התעין (ול' דים אבט אוהם אל' אין שטוב) וזושה
כל דנת שזריק בבנת שלו נתשבות אחרות אטובה (ול' דר האט
גאר זנת דוד נתשבות) : ק"ט

כשנתבאלין בקורט טש שש אטשה דהיונת שלא כקדו אומ קטאטא
באום זשה נתשבות רשות ה"ו כשארם הולג לשון קטחה גאנלע קדנטיא
יש או חלוצות טובום : קכ

כוננת ד' ספרת תפתח א' הוא י"ו אזלה י"ו אזלה אמת הדשם דש היטב
כי אזלי רחמ אלושו ע"ז וש' א' נתשבות החכמה שהפ' הול' שוטניט
שהפ' תש"ק בושט וכשארם צואר' ארע"ה א' וגדכ' ע"זו להקברה
ד"ז הוא חותם הביושט. (ול' טעוב דר בורק דיוו בושט) :
קכא

כוננת התקיעות לשורר היא שונתו דיון בכוננת התקיעות. וזהו
פ"ו שלח תרודה לשון התצוררות וכן דושני' תר' תר התרודה והוא
לשון התצוררות ין השט"ח כ"ג בה"ה תר ולא תר ע"ש הש"ב :

כשנודעים תבואה בארץ אין יכול אגרא כל' שורק תחלה דר שיהי' אמת
נתב ונל'אר שש מהזלם גדול כח שובל ווגדול טקות שלמה והיא ככה
יבשוט צורה וולשט צורה באומ רמד שהוא אמין אנט תפק' הוא אול'
צורה וד"כ איתא ק"ח קיום אכרון כמק' ק"ו כתצו ע"ש והוא אמת
אמתו מן התקיעות שהוא כח השפחה ע"כ ע"זי שש בהל'ס גדול כח אכרון
והפ' הוטב :
נד"כ

ק"ב

וידע קושי ט"ב מחמת שהי' בו נפילה מצוה דב' מאוב' עליו שם בהעלם אדון
כח המאורה ונולד בו משנה, ולכן יושבין בט"ב על הארץ שהיא כח' נפילה
ואח"כ הולכין על הקבוצות אשר הרי אה' חסובין וכו' וזמנת תפלות השלמות
אדון דב' מאוב' שהוא אמין ונש' עליו שם בהעלם אדון כח הנפיל' חיות חדש
ועל כל זמנ' שדול' חיות חדש תפיל' נכח' יבשוט וכו' וזהו פ' במהרה
הינא ה"ל' אלו צורה גש' אלה תשכחה זה מצטה צמ' ומצ' אה' מעצמך
נה צדשה סוט צ"ט ואיש זוכר הוטב:
ק"ב

ושערת כשנו שתחלה יושבין על הארץ קמח' נפילה ואח"כ הולכין על ה
תקבוצות והוא קמח' נפילה תחת ארון ושש' הוא על' כל:
ק"ה

קססח הוא א"כ ה"ה ודגמ' אה' את הדואם רג' שהוא ע"ב אהבה והוא נהי' פ'
זכות שזכר' ונהפ' קבוצות על כל אדם ובר' הוא ע"ב הירודה והוא
שהי' כו'. וכו' שש' שס' ה"ה אלו פוס' בהינא שש' ירי' אצלה שש' שש'
אחרים על כל דגמ' וצד' ואמר קש' ה"ה קט' שקו' על טנה זו חין
נודע' אמת: ק"ו

בזמנ' ביצור חל' אקר היצ"ה וכל כתרין בשאבותא ואח"כ אמ' הולכין
ע"ה ירידה אצורה נשטה אצלה. ותחלה אמ' מתולין הא אחסא שש' אש
תמא' שהוא קסוד תרביה שאמר' כג' ש' זמ' ש' זמ' זמ' זמ'
ירד' אהדורי בסוף שאין בו דעת ואח"כ אמ' הולכין אצורה השלמות
אמ' בהינא קושי' זה עלמ' והוא היפ' מן ה"ה שאין בו דעת ארע' שש'
ואח"כ תחיל' על צדדים הינא:
ק"ז

צדק

דעך ביאור חסדן הוא פיאור דען ולפע נאמר ביאטוהו שפיאה אומכל העזי כי לא
 נעשה כפסח הנה ולפע נסמך אלקי מסכה ואז אמת חמ הקטמת תלסור .
 נאמר אם ה' כל שגאל שורפיו את החסן בכוונת חסד שהוא פיאור העזי .
 (העט אונק ארומאדר אדוועזיון אונק דעזי אומט)

קכ"ה

ככל מקום שהוא צד ואוב שם בהעלם אדל הוא התמאות אלקות ולולה בפס
 ה"ס תבין ובפרט חלמת לולה והי' שם נפ של זכות בכורות ואצל אלפי הרשע
 הי' בו בהעלם גדול כמו' א' כמאצל שטרצה וגז כט"ב שחריב הכות הי' בהעלם
 גדול כמו' המאולה ולפע נולד בו כמו' משיה . גם מצא אשה ועזכות כ"ז
 שאין זה צרכים גדולים אינה יכולה לולג . וכעצמה או שאמר שלפע אומט
 בזותה כב יית בזחלך בתר בזחלך יית שורקטא נהו זה עלתה האולה הנה
 שכל האלות :

קכ"ט

נרדן ונלפתון כשעמתי עליו . כי אמרא דבי האולא זילי ואמרא דבי טעיא
 שמשמתיא כי השכונה היתה בסוג נאלמתי בזו' ע' שנבלו האותות כו'
 ובשדתי עלוית השפתי היא כמו' זולו וזש' כמו' בריות האטון ובריות ה
 העזור ולפע כ"ה ע"ה כמו' מילה והראי' כשאדם עקרי ה' אומ וכו' אדבר
 אפי' הש' ובשעמתי עליו יחוב ונתעזים אי הגיבורים ולפע אמרא
 כו' זילי :

קל'

וזותא כ"י דער אצבמות ידיו והוא נקיות האטון ובוא עשר אצבמות כו'
 הוא נקיות היליה ולש' עלו' אברות האטון ובריות העזור שנתעזים אפי'
 היבנים והראגים ולפע כמג אצבלה כעס דערה תורה נאחב שאומ
 ינרד אמאל כי כפסח הוא עלוית כל האותות שנבלו מחטא אבי החלש
 ובקפסח ש' ארע עלו' ונת' כה מצא המצב דביקורוב הרבה ואפי' השפתי
 היתה קפצרים בסוג נאלמתי דמו' בסוג רמלי' יורדות ונבלו עשה באותות
 נאחכ היתה עלוית השפתי עלו' עשה אותות וביקורוב הרבה זמ'

ס"ה

פֶּה סֵם וְלֶפֶס עֲלֵה אֶתְּךָ כִּי אֲתָה אִפְסֵי צִי סִי שְׂאֵמ וּרְעֵי אֶתְּךָ אֶתְּכֵם כִּי אֵיךְ
דִּיבֹרֵיךְ: קִלָּה

תָּרַם הַמָּקוֹם כִּי כֹל הַמַּעַל לְעַם הָאָדָם אֲנִי כֹה שֵׁוֹת (וְלֵי צִדְדֵי עַם
אֲרִיין טָהֵר אֲרִיין אֲרִיין אֲרִיין הַטֹּי דָרֵךְ הַזֶּה) וְכִפְסִיח בָּרַעַן כֹּל הַמְּחִיל דְּמִלֹּת
וְקִטְמֵת אֲרִי תִקְרָה מְקַל אֵת הָאָדָם וְאֵי מְקַר מְקוֹם שֶׁהוּא מְקַוֵּי עַל עֵלְמֵי. וְהוּ
אִל טֹוֹרִים וְכֹל הַמַּעַל לְעַם הָאָדָם אֲרִי שְׂמִירָה הַמְּחִיל אֵל
צִלְוֵי הוּא מְשֹׁלָה: קִלָּה

וְהוּא שְׂמִירָה אֲבֹרֵתָם כִּי בְּשִׁמְרֵת אֲמֹלֵת עֲלֵיךְ הֵיטֵרָה אֲמֹלֵה טֹוֹרָה
שְׂמִירָה הַמְּשִׁיחַ בְּמֹלֵת כֹּה אֲרִי שְׂמִירָה אֲשֶׁנִּיר אֲמֹרֵת כְּדֹוֹתָהּ כְּזֹרֵךְ נִלְבָּא שֶׁ
שְׂמִירָה עֲלֵיךְ הֵיטֵרָה אֲבֹרֵתָם וְלֵי שֶׁלֵּא אֲתָה לֵּאמֹר כִּי אֲמֹר שְׂמִירָה
דָּרֵךְ וְדָרֵךְ כִּי וְתִקְרָה עֲלֵיךְ הַטֹּי הוּא מְשִׁיחַ אֲמֹלֵת עֲלֵיךְ. וְפִיֵּא שְׂמִירָה
שְׂמִירָה מִיָּד כֹּל אֲדָם אֲרִי שְׂמִירָה אֵת עֲלֵיךְ כֹּל הוּא יִלְבָּא עֲלֵיךְ וְהַיָּד:
קִלָּה

בְּאֲמֵרָתָם בְּסִיח כִּי וְנִי חֲמֵךְ אֲרִי שְׂמִירָה אֲשֶׁנִּיר הַמְּשִׁיחַ כִּי כְּשִׁמְסִירִין בְּיִלְמֵת גְּלִרְיָה
וְאֲמֹנֵתָם שְׂמִירָה תִקְרָה טֹוֹרִים וְכִוּוֹן שֶׁהוּא בִּן בֹּרֵךְ אֲרִי שְׂמִירָה אֲשֶׁנִּיר הַמְּשִׁיחַ
אֲרִי שְׂמִירָה הֵיטֵרָה הַמְּשִׁיחַ וְהוּא אֲרִי שְׂמִירָה אֲשֶׁנִּיר הַמְּשִׁיחַ:

קִלָּה
כִּי אֲרִי שְׂמִירָה שְׂמִירָה הַמְּשִׁיחַ שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׂמִירָה בְּכִינֵי הַלֹּוֹדָה גֹּוֹלֵר שֶׁהוּא
נְשִׁיחַ הַמְּשִׁיחַ עֵינֵי בֵּן הַמְּשִׁיחַ וְהוּא כִּי אֲרִי שְׂמִירָה וְהוּא שְׂמִירָה:
קִלָּה

אִל הַמְּשִׁיחַ אֵת הוּא וְלֵי הַמְּשִׁיחַ אֵת הַמְּשִׁיחַ וְתִקְרָה הַלֹּוֹדָה שְׂמִירָה וְהוּא שְׂמִירָה
בְּאֲמֵרָתָם נִלְבָּא אֲרִי שְׂמִירָה אֲשֶׁנִּיר הַמְּשִׁיחַ וְהוּא שְׂמִירָה אֲשֶׁנִּיר הַמְּשִׁיחַ
שְׂמִירָה אֲשֶׁנִּיר הַמְּשִׁיחַ בְּרִיחוֹ וְשִׁמְרֵי נִלְבָּא שְׂמִירָה בְּכִינֵי הַלֹּוֹדָה הוּא
הַמְּשִׁיחַ אֵת הוּא וְלֵי שְׂמִירָה כִּי אֵת הַמְּשִׁיחַ שְׂמִירָה שְׂמִירָה שְׂמִירָה אֲשֶׁנִּיר הַמְּשִׁיחַ
דִּיבֹרֵיךְ: קִלָּה

ק"א

כי יד על כפי יה לאחזה ארץ בעמלק עדר בור כי ביד ובטן דפארזים הוא נאחזה
בעמלק אחרות וכן שצדק כ"כ משו של דבר חוצר כל שניה לעבודה
הצמחה כמו יוט או ר"ה וכדומה:

ק"ב

לפנינו שצדק משו של ספר שאת עזר ושינה עזר חשב נ"ל אז
אוק שנים בין איין אינטרדיס) בא תלמוד ארש לה ר"ק שאת לרש
להיות בדת האמת על חונס זמש (נ"ל באצור על חונס) ולרש אחר קבוצ
היה אפדוס זמש אהיות על חונס זמש ושאל אומ זמש אחר שאלוה
אמת ה"כ וזה שיק או אז אפשי אלוה אוחץ כפרטאט זמש כבלות
הוא אלוה ב"ה הפצרים וכו' :

ק"ג

שצדק משו שלבא על ארש אמה צרה ח"ו ולראו ואוב איי זמנ או ספר
ר"ק שיקטח קחב עליון כל תמוט ואז לא יצטה שוש רפואה ואפ"י של
להתפלל ארצה ולא אילץ ארצה ור"ה ר"ק אכטוח וכו' :

ק"ד

בזהר ע"ה אמר ד"ק ע"ק וארעם וחמשא ר"ק ע"א וכו' אר ארץ ארעם
וחמשא ר"ק ע"א כיאר אמה הטובה ארעם אחר ה"א סתם שית ר'
ר"ק ע"א כי הוא יומא ובלא כולו ויוון וע"ט ככוונת ספרה :

ק"ה

ונאמר אלפי והו אור וזה אור וזמנ ועד צתה נפלא כל העולם כולו אור
ר"ק נחשת שהעולם ע"פ קבוצ שעות והלוי צולק נחמת זה הוא
גסק העצמל כמו צמש וטקס העצמק הוא שהפ על כשה ר"ק סאלות זמנ
אחר הוא אור וגם ב"ק העצמק זומנ ה"כ השוט ובשעה התפלה נחמת
בנפ"רו התפלה עתה ר"ק העצמק ה"ל ופ"טה באו ה"כ התמצים בתפלה
משפ"י

שלא ככל אונה ואסון כנגד בזהר ואחר התפלה חזרום הדמם הרי נחמה
בדמך שטות חזרום ונתהווה דמם וזה ערוא בזהר רזו רבתי ורזו
בדירתא דבנותא דמם כו' וזהו כונת הדברם ה' וי' וזהו באר ודאביתלום
ואלו את האבן יהו הנה"ה וכו' ד"ש

ק"ו

לדמות ה"ב ודברך אל המדה נט"ו כחוס השדה ב"ו כטולא האדם
ארעו' גדות סוף אמת היות אסור או אפססו אבית כטבת אה"ו מהו
אפשר או אדמות ד"ו פנה וכוה נצות כו' ה"ט ופריסת דמות אה"ו כו'
הוא אסור והב/ה ! ק"ו

האדם בדם שוות האדם כו' כעצבניו שם האדם תמי שטמו ערוא דמאדם
התו, אומ אדם שפ"ר הוא שם בשעת גרסה וגם ארעו' שם האה"ו אל
נחלת כ"ט ר"ט ואמת זהו גמט מחלון כו' ד"ט הפרת רפוח ה"ט ה"ה
כי ה"ט הוא בשורה וקרוח שהוא בדרימה גולה שהוא העל שאלה הוא ק"ט
ובחנת השמות אה"ו הוא בדבר נפש ברוח וכטאין נזכורין אה"ו שו"ה
הכרת כו' ה"ט הדוא והו הרטרום אל וסני בשוניהו עה"ה ר"ט וסני אסון אה"ו
ופה"ה ד"ט ק"ו

ק"ו

ואה תפירה של איתן ק' שו"ה וסניר ששכ באדם אה"ה שראה בו תמדה אה"ו
שהוא אפ"ר ותא ושכח אה"ו התמדה שראה וכאשר מת אדם ה"ט
אסני אל שו"ה אה"ה ואח"כ נחלש אותו ה"ה שאוב והזכיר לו ה"ט אה"ו
התמדה ומה תפ"ר לשמה אה"ו שו"ה ושאל אה"ה שם ה"ט אה"ו כלא ונתפ"ה !
ק"ט

ק"ט

אמר אל כו' אדם רשע שאין חן אמתו. כי הרטרום אין אה"ה חן נחמת שהוא א"ה
חיות ! ק"ו

ק"ו

כשהרטרום בביתרפנס נצטה דוחן אה"ו בביתרפנס נחמת אין אה"ו והוא יכולים
אמר בבית אה"ה ! ק"ו

ק"ו

איתא בירושלמי ב"ה א קסחיה אס"ס ארע"ו ושאלו אה"ו דבר חכמה והשיב
אה"ה הכא ת"ו סג והלך ת"ו בכ"ס והיכן ה"ט רש"ו דמך מה כו' הלכתיו

בכ"ס

הוא

כי האם מוצא בכיס והוא עניו הוא ספר חכמה והפן ו
ק"ג

האמת נ"ן ונ"ה והפ' בסוף חמ"ה יומות כ"ו וכשאדם מאין בהש"ת הוא
מבין שא"י ארצה והוא באמת בחי' זמ"ז שא"י תלושה :

החמתה האמת בחי' הדוידרון אשטק וישא"ו וכסא"ו כל הדומה. לילה סוף החתך
ה"ל בזמן גדול בבית ואמר שהוא נחמה שהוא מצואה הרמה ואמר החיפה שיתחיל
צואה התענין יהי' רוח יותר וכן היה וכלול האחרון שהי' יחוד בין היום והיה
רוח יותר ויותר :

אמתא כיותר כיה רבבות מצואות תלויה קנינו שא"י וצואה זונת ונדשים שהיא
בצואה הנה א"כ שתחי' במעדה " או קראי' או פתח' הדואים שמתקלקלן ונתתי
במעדה " או קראי' " א"י ויש :

וה' קובה כי הכהונה היתה ט"ס ונתתי אצבעי עליה ביום וצדק ימין א
בצדק (וה' כונת רש"ל הקדמות מסורות) בודע ע"ט ב"ט ואע"פ
אסכובים הפתח ואחרת אש"ל : ע"ט קרעו :

החמה צמח עין עין נעלמת. (ה"ל ש"ו שא"י יקב ידבר ארצם אמין ל' דבר רוח
הקדשה) והוא צמח תחת וכאשר האדם הוא רוח מקובה הוא בבחי' צומח
רוח והוא רחוק מהתורה :

אמר על צדק צמד שהלויים אלו הי' מקורבים ביותר שאין יבון כי בע"ה אחד כ
כאולם כל הג' וצדק אלוהי גדת התפארות בכל דבר ובאם אלו יאמר
כל שאן באופיך תה' מקבלי' כל כי כל ספירה כלל שכלהו והפן :

אמר אי שא"י צדק אלוהי הרבה " הנהיה (ה"ל ע"ט ארנון טאה"ל) כי שחית
משבת האלות צדק אלוהי באור גדול ואין אספיע שאר אלוהי שהיא
שטוב בטאר איננוין בטאר שיעזובין וכן הוא כזוהר שאר השכן שהעורה
יקו בברא דמלכא ושחא ע"ט :

ק"ט

ק"ט

ית

קטש בר"כ כואח חט"ק טעין להי כו' ואח נחמח קטש"מ כו' זאלו ר"כ ג"ש ש"ה
ה"כ גדול כמותה רן שדער אונדו הי' בעיעין דהיינו אשפור זענען זאל ינג
באל ופאל אפ'ן שיהא שוטה ואפ'ן שיהי' נחשף זמין ואל הי' אויב קטש"מ זאלו
שאל זי נאמר בסוף כו' : ק"ט .

אל החמנות של האורב קטש"מ כו' בענין זכיה התקנה שיהא ונמשך חיות
להיות הולדה אכל בענין זכיה אין הסכין שורה זאג אפשה להוות
שם הולדה ואל תליבט אגף אובים בענין קולם הוא שחנות זה אצול
יהי כי התקנה נמשך חיות בשורה אצוריות כמו בעלמא קבדי שיהי' שם
אצור ויהא ק פריש לעונג אבא רפסוסי אחרת מולג חילואו. אשם וצורכין
אחמנות זיה אצורית זיה כמו שונאויק זוט :

קטא

אמר זאל אינסד בונד אקכי הרשיון של זקא זאל אסתלק קווי"ה כז' אצורית
כזול החמנות וכדומה : ק"ט

טוב אצרות חמנות בענין שדך קטש"מ שאין אהם נחשבות אכל לעה
אצורית ש' אהם נחשבות אצרות וקשה אצור אצור נחשת קטרוח וקאל
ובאין משכך נראה א' שגשה שם אצור אצור זיוואם :

ק"ט

הקוואל צו כפרה כו' אהי הירח כו'. כי התקנה פרא הדואם כדושערא רחוס וחמון
כ"ש בר"ה נחמנת זיה כרא ז' דגאט ט"ה קבדי שיהי' אפשה אנטוא כבדי
שיוחס צולו ק"ה וקומא עברת רחמנות וכדומה וזהו שיקוט הירח
והוא טענה אצור אכ"ה התקנה אהמלן אל היולק זיה :

ק"ט

לתקנה שולח בוכה בפנימות איוי אין בו תולדות כמו בשנה הקמה זאל
הי' תולדות קארטון זאל היול קרינא אצור :

ק"ט

קט

זכר חכם הוא חשוב מאוד אולם כדאי שקורין ומאזינים הוא חשוב קודם אדם וכוונתו
ש מצליח הרבה טובים ומה כמו בשר וכדומה כן הוא קרוב נחמט שהיה דבר
חדש הוא חשוב יותר ויותר אפילו שחל בטקט והיה יומאן עשה עמך יודי חמט
כל ויודי טקט כל הוא איפכא ה"ל כמו שבמק במקרה ע" שבת ואח"כ ע" חורט
והוא נחמט ה"ל שהוא ספר חדש נכן לבא אלו אומר הוא חקוב קודם כשדמ
יזטה יותם וקם ואומר הוא כמו טקט ואם שונא כשהדברים מתקלוקין ואין
נספדים אורחיים : קטן .

איתא בפרקיין שיש להדלע קטן או נרות כמג או שדות ששיש אור ה
הדמיון בהיותם שאדור נפרא קטן נפלא יב שדות של דתך וק שדות של ע"ך
ואח"כ נאמן ואמר עורי שהוא האור של או"ו ע" שביש והוא או נרות בחמכה .
(ובא אור שדאור נאמן בא"ו וסכמת) וד"כ נדשה נס בחמכה כי אז נחמא
האור הנאמן : קטן .

(ובא שדות ומה טקל חמכה בשדות הדלקת הנרות נחמא האור האחד והוא
אורו של שישו שיבא בזהרה קיטת)
והדמיון ה"ל שדות ופיו הקדש קולו ע"ך והוא ה"ל בלו שבת הדמיון שה"ל
בדומה של קן אוסרהא ואח"כ כשכא בשחרות לקניהכנ מנה את הנרות
שבאנו ככהכנס וק"ל יתנופיוס או נרות או שחוט ואו יותר והנארה יאובא
קטן .

(אם ה"ל ערה בחמכה בשדות הדלקת הנרות שאם אסתוס החלומת כדי שיאורו
הנרות בדרך החלומת ברחוב שישו פרסונוי נסא)
וקטא אלוות הקסיב ואוב אסתוס החלומת בתחלת הלילה כי איתא קוזהר שקללה
תדיון דמח שטמן ומדא דלובא איתא דיומן גתתיון (והוא קר"ם ע" סתוס)
באין בא גסרפאין באונון ונעין ע"כ . ולען לען אסתוס אס החלומת והבן היטב :
קטן .

וצ"ל אור רפואה אמש א שה"ל לנאן קלילה ושינמ מאוב דהוית שהק"ל
ושינמ ושב ונאן אצק טדה או יותר ואח"כ חור לשינמ , ואור שוכנאמ
ארגיו

של

לדעתו או דבריו הובע עקרונות שיש להם אחריות גדולה. כי איתנו כבוד הרבה
דבר אמת לולא תעדין כו' וכמה חילוקי כו'. משפטיו ככל אחרים כו' כההוא שנתן
כו' סתמין לבא ע"כ. כי הדעת הוא הטוב את האדם ולולא בדת השם
סתמין הדעת מן האדם ואין לו שגיאה אפן מתכנס כל האדם בלב החבא שם
והאש העל הי' לו ריבוי דעות ולא הי' יכול להתכנס בלב וע"כ הי' מתפתח ורבו
הדמ הי' קול אומן משינא בכרו שימור הדעת אליו ויהי' לו שגיאה: והאש
קרה הרבה ואיש נזכר יותר ק"ל

בדעת הסליחות שבתורה אומרים בסעודת של שבת כי איתנו באשר אלוהים שברך
אדם שבתו של מקום וא"כ יתבאר והוא יחוב של ה"ו וא"כ כי תפלה הוא
כו' ולפי אומרים תפלה שבתו של מקום וא"כ יתבאר הסליחות והיותם ל"ש
להיות ע"י משינא ע"כ דען מסליף של פתח צדק הסליחות כו' כמתחיל
שבתה י"ה וא"כ יתבאר ופתח איתנו ע"כ דען אומרים כלשון תפלה שבתו
וע"כ כו' כי נא מוסרת נפש איתנו ע"כ דען ופתח הוא כתי' תפלה שבתו
אחר ע"כ וא"כ כתי' איתנו העלמים ואומרים קולך נכנסו רחמים כי יאמר
השדה איתן נקנין א"כ וא"כ חוברים ואומרים כלשון תפלה שבתו כו' כו' כו'
(וא"כ כוונתו ע"י הוי"ו) ק"ל

וכא שגרת נא בדעת הסליחות כי איתנו בפרקים בטור הכותמים. כי
סומה הוא כתי' ותפלה יפוא בלפני ויחוב ת"ת א"כ הוא ע"י שבת היסוד
ואיתנו כתי' ע"י י"ה ע"כ א"כ ברתה כו' כי רבה הוא בלפני ע"כ: וע"כ אומרים
בתפלה סליחות שהוא כתי' וא"כ אומרים כתי' שהוא ר"ה וא"כ אל רחוק
שהוא תפלה וצדק הראה בכל הסליחות שהפסוקים ע"כ א"כ הסליחות כ
כולים כל התפלות שבסליחות וע"כ ש הרבה סליחות שבכל סוג וסוג
ע"כ בסעודת של אמה והוא כולל א"כ כל תפלות בפרטות שם:
ק"ל

וא"כ כי בסומה התפלות שאלו צדקה ופירות כו' צדקה איתנו אלוהים אל צדק
אלה ע"כ כי המדה ע"כ יתבאר אל שבתו וע"כ כל הפקודות והתפלות
ע"כ בסעודת של אמה והפן:
ק"ל

כ

ק"א

כאן שאין לו מוש הרוח איך מהיכל שמים שנאמר וברוחו בנפשו השם ק"א

כל הכבוד שבאוק ש קודם שמה ואפי' כל ה' וצ"ל נממש החיות
ואו' כל בקר כע"ט חמשים אקרוש וכו' ואפי' כע"ט ש בחי' שמה שא"ל
הי' נמקל ולא הי' ראוי אטמא וכו' חסלה שמה על ז"ל דהיינו שכל שכל
בחי' שונה על המורה ודל כל המאצבים (נדל כל הכרואים) כע"ט וסאפי' יחסדון
ואפי' באומות ש בחי' ה"ל והיא בחיות קטמת דהיינו שנסתלק המוחין של
כל ה"ל והיא בחי' בין שבי"ה וכוון שכל ה"ל הוא אחדש המוחין ע"כ הוא י"ט
ואזרימן בא"י מוטב שמהי' שונה כל שמו. ע"כ עלה היצורה אדם ביה' שמה'
בדמותו אטמה נמצא שהוא בונה בדמותו ממש ואין. וצ"ל נממש כל המוחין
שארין ברומח הן בגשמי דהיינו אפי' בפרנסה ובכריחה אפי' זבל השם
או והוא אפי' בחי' האדם כי ש אדם שתלויין בו כזה עלמות וכשהוא בליט
כ"ל מתחבשים כולם צמו. והק"א י"ה
ק"א

שמה שמה שמה

ע"כ אדם חו' ההדורוק שודת זכיו הרבש כזה דברים
ה"ל הוא כי ההרהורים הבאים אדם הוא צ"ל הסתלקות המוחין והש
הסתלקות החסרונם וצ"ל היצורה אלה שואר צ"ל ה"ל טבות ה"ל
צ"ל שודת ויבה על אלו וצ"ל מוזרים להתאמת וצ"ל בכונת
ה"ל הוא צ"ל זה שרשמה קושי גדולם וצ"ל כי ק"ט הוא גדולה
ותבה הוא ברפון וצ"ל חוק יצ"ל שיהי' ק"ט גדול הכריחה
ותבה גדול האצ"לות. ומהל צ"ל הוא דברכות אם רואה אדם שיל'ו
ומהר צ"ל קרא ק"ט כי ק"ט (וסיפור יצ"ל נכאה שאורז בזמנא ששט
ש אדם הי' הולכין קולה ותצו בדיק וראו מרחק עם בודר והלכו להתקין
שם וכשנערכו אטם ראו שהאש בודר באור לא על הארץ. והקומ שזומ
אש מוש. והש הי' א"ל ת"ה ואמר ז"ל. ואש

הצ"ה

כא

וקצת זון בו בחי' ה"ל כי הוא אופרז ש"ה שסבב העל' אצות אצורה ,
ואז מולואו אמת א"כ כזו קנוס כ"ו: ק"פ

ואז שאלת שמה ע"ה כי זה שהאב מתן אמת הוא בחי' אור נטה וזה שרבי
נורמס אהקנהפ הוא בחי' אור חודר שהוא ד"ן. יד"כ אצרו אמת' שאל
אמר יכל און ולפרנס עשה כעס ודשה כעס אונס יכולים אפרנס אב

ק"פ

אמר:

אמר יו"הכ (בחה הסוכות) בשנה הראת תק"ח קאל מצוד אמת האוסף
יורפ שהי' התבאל אבט התמה ואמר כי. התחלת להתבאל במסורת
נכס שער מצוד קארס וא"כ צור או ה"ש ע"ה זכ"ש שהיית יכל
אהארץ בתבאל רץ כ"ו. וא"כ אור אמת ששמו אפרנס על תבאל
אח"ה שמתן יוסף ואת שור אמת צ"ל כל תוצה ותמצה אפרנס
להקטן ע"ה אמת כע"ה אכאן או אכאן כשסודו:

ק"פ

ואז ע"ה שודת עמ שהוכיח
בדסק התבאל ואמר ששם ות"ל
אבט התמה ונטה א"ה אכאן היות אצב וזון נפתחים צולמות אחרים ול"א
נטה א"ה אכאן כ"ו. ולרע הארץ אנהר בכל תוצה. ואמר ארבע על
לענת ארבע תוצה וזה המצור של ה"ה זהו א"ה קפונ' קפונ' :

ק"פ

ואמר כ"פ קפונ' כי אין אף ארבע שאין לעינת אצבא בכל צר ובכל המצ.
אף קובצת אין דרך העלמה אמתו ולפול אמת הדכנים כשה לעינים:

ק"פ

וע"ה האסק מצוד החיק אחר שוט הארץ לע"ה און דין וחשקן עלמה
שנראה בדיוטו שבתמצה אחת ה"ה שהפך כשה צולמות (והי' דנה
אמת

באברהם אבינו וצדקו כהוא משק חיותו כי נש ברוחיו שהם באלו ואוכלים
לא וניהם ומשק וניהם הוא צדק מאוד אלא היותר חלם שנה והקשה אם כן
ברכות אכילה וה"ל משק ויהי צדק ואין אף כל הקהילות מן שבעים באכילת
כמו האל ויש אלוף שחייב שעות שנה :

ק"ב

ה"ל אגד הספא ד"ל משפטים ואמר ברמז דר"טו. אה"ו רשות אשוק אה"ט
אברט בעניו כמו רש"י ובכאורה הוא מרכבה. כי סבא היא תלת רצ"ט ויש .
והשאל הוא בחו"ל נ"ר שהוא ע"ס והבוהר הוא כאלוהי כו' ובכל הדברים ר"ס
אהות בחו"ל ה"ל. וד"כ ואמר אה"ט שהי' זיל ווטם קושניבה שהיא
בחו"ל סבא. ונאמר אה"ל עברו זיל בותו כו' ע"ס הוא ה"ל אה"ל דקתונת
וד"ל נאמר בזוהר לך אבי וימנא ד"ל זכאה חולמי' דסבא אה"ל דרמז כו'
תרון הוא שמתא באצילא ומתבתא לתתא ד"כ והק"ן. כי בחו"ל שמתא
הלתא האם ע"ס ואם קודק ה"ל ווס"ל בבחי' כ"ש והוא נ"ר ובנישה ה"ל
ה"ל יהשד בבחי' ה"ל כ"ש ויהושד ק"ן נון נ"ר ואם בא"ל יש בחו"ל ה"ל
באגרא דתקנות נהיה ע"לם כתי"ל ופירש"י. וכאורה אלוהא כי שש ר"ל בחו'
חמי"ס סבא והוא א"ר ואם יש בחו"ל יתעא כ"ש בא"ל בשבת חמא דרתי אבי
בררשא וכו' באה"ל ביוו יהושד ק"ן נון שהי' א"כ בבחי' לו ז"ל בחו"ל ה"ל סבא
וימנא הוא מרכבה ש"נה והק"ן :

ק"ב

וא"כ אמר כמה פלגים באו אלו ק"א גדולים ואם נוסף אזהר אפיהם תורה
וכדעת בא אפ"ס אש מאעריינא בחות הצדק אש אה"ל אפ"ס דת גדול כיה
כי כשהמרה ותיחדת צ"פ הרע הוא וחובי וחובי אינא יכו' אהיות אפ"ס
והק"נה :

ק"ב

וד"ל ה"ל אש מאד גדול אין לו אפ"ס אלא צדק אהיות צ"פ אש אה"ל
ול

ביצאת

לה בטעם (זיון ויתקדו מאן) וכן הוא ברט"ס וירא שאין אדם רשע אצלת
אברק יחידו וכו' : קצ"ה

בוחר' ע' אחר ב"ק ד"ה תשבו ולקח סלבו שבו אלא קדמונה אלוספנין
ד"כ זמך נמו כמך אוספנין וביאר כי תשבו שאין מטב ושכור כי
האוספנין הוא שאין מטב ושפור הם בכח' זיון סבין צאזין והוא זה
שנצטרך בתעורר בוהר ואזין ז' סבין אצדצו בקולטא קדשא כי ה"ז סבין
צאזין הם בדצ"ן טמאן ארשב' והוא או כל סוגת התורה וצא פניהן צשה
תעמ' הזוהר : קצ"ו

הצוה"ג טרא קבחינה ארש' והוא שאין אדון כי אכזתא בארצא וכו' נש
בדומת קטמת שאונן ראווות אלוכה ונ"ק הולך שם בכח' זרבאן אה נחית
חסרון הולך ריב נחית פחיתמת הודמת ונ"ק דמך : קצ"ז

וכשאדם צומך בדעהו ונשקיה בל זה שצמשה לא כיו אלקים פחות הולש
שאונן נשקיון כל (ר"ד וואס הארט נישט אאר שט) הוא יחוד ה"וי וארש
ריב טחם נתיא אצ"א אידהג"ויה : קצ"ח

ואתכ צמר כשאדם צומך בדעהו וזכר בתק"ה הוא יחוד ה"ש נתיא
אצ"א וכשצומך בתורה וכוונת אונן השכלה אצ"א הצמשי ואם שאומ וכו'
אלמנה באה אולם הצמשי כי צרע או בורט וכו' הוא יחוד ה"ש נתיא אצ"א
יאה"בינ"ה : קצ"ט
וה"כ כל מרבץ בצה"ו כי יחוד הצמשי הוא נתיא כו' ה' קודש או"ו ה"ו ואם כ'
כשאדם הולך בדרך הוא כחי' שם ו"הק כי ברוך כחי' סוד קטמת נחמת
זה אין שם ה"ו' שם ואם אוננו כסבר דן ו' קודש אה' ואות ק' הוא כהשג' אפ'
צרע אונן כחכ' כהשג' בדרך. (וכפדושה או טכף זמר שגם בשעת צוית
אמנש' הוא כוונת שם זה) וש' יחוד ה"וי אלקים והוא אעבר את הרטצונית
אפ'.

לבק כשמתבאר על נפילת הרשעים לרוע אכזב על יחוד ה' וש צוב כזה יחודים ולא
רצה אלאות יותר, והק' זה הפסוק המדבר :
ה'ש

כשה' נכנס הוא ספר חרש במהרה בהיות שחרש דבר חדש נעשה מזה נס קצולק
הק' כל אחד אפני אודו לבקת כי יש לבדק ומכפ מדול נעשה נס על ששה צדוות
פרסאות וכו' וע' בה' אפתי סוף כל המסות כי כל המסות הם צד' המורה ופילול
אסתר הוא שמש כל המורה וע' הוא סוף וכו' והיות המ' מתפשט על כל
כל שיה' כמו קווי ארבע (וכמדומה א) שאמר אה"כ כי דבר זה שאמר
הוא חסרת הדומה על שטות פרסאות) :

ה'ז

א"כ הכונה על פסח הם המ' במקומו בכונת שהוא צוות ה' ולא הוא אמה שבה נר'ו
ה' כע' בתקום זוהר ובקדוש שג'ר' זה אתה רשע אונות כתב ולפי הוא פסח
ה' וכו' והמורה הוא מורה שבכתב כע' אף את הרבנים ולפי אמ קורין את
הצטות הרקנות כי הוא דער מטרם עשר תפלה ואלו מקומות הוא עמו תפלות
המורה שג'ר' כמו ע' בזה ובדמיות ב'ר'א והוא פ' איתר מורה שבכתב
ע' משכר ונהו כונת הספירה איתר ה' :

ה'ח

ה' כונת פסח הוא כלות כל המותין הן בקטמת הן מדלות (וקטמת ה' עכ' ספר
מדול כי הוא ע' שנותו יתק' וש' קטמת ע' כזה שיה' מוחין ושם בכללות
הוא מוחין קטמת כע' דבר קטן המונות באבני זרעא ולפי כל האונות המדלות
קטת אה' אודו קטת ע' שבאנו מוחין מדלות כ' כי הפס' אית מוליד, וספירה
הוא כוללות כל התלמות כי יש תלמות מ'א' ומקורה שבחשב כ' ולפי א' פקטת
ששט כ' פסח ע' צרבת כי אז דעת כל התלמות הן תלמת החיים הן תלמת
התע' :

ה'ט

ה' ופ' שצדו אמ' בהיות שהוא צוות כל התלמות וע' ששט כ' הוא עכ'
חופש הוא מוחין שבכללות כל השנה הוא ע' כללות כל התלמות וכשמתחיל אמ'
ה'ז

והוא אומר המון בנות שהוא בחי' י' שם של או אזלי אצל אה אה המושקע
והיוסם שמת אהרן מלך האזרח בחנו אהרן מן שש או אחונה האילן
בחנו אהרן כחול השטחה של או אזלי ולכן של אהרן המורקים בין בים אלטה
כי דעקר הישרים אהרן בין בים אלטה
ר"ה

ר' וס"א שפדת אהרן הוזה שהוא רן ששה פרוק דה"ל שם חכום כד
אהלנה בטטה שבתם שקין בים אלטה כי ספ"ה א"כ כוללת כל המוחין
והאבות הן המוחין ולכן אה אוברים ג"ם אבות וקנה ממון א"כ קוש' אלה
כי ממתי כל שותף הוא קס" סנהדרין ואם ששם אה אבות ודכו' ה"ל
מגין כי אה הוא אליה כל הנלמות והק"ו ודכו' ה"ל אהרן שד"כ איתא
הא"ל כיה המאות בין דמתא אלטה אהרן כי אין עול אלוהי כ"ה קלן כי
היה מתן דקטטה כ"ו : ר"ה

הכונה אה הצולק אהרן אה"ה הער אהרן א"ה חובות האבות והאבות
במאות אהרן וס"ה פתחתו ואם המוכים על השלום :
ר"ו

ד"ה אה היו מתקמא כ"ה אהרן באהרן - כי של בחי' חסד ובהו אבונה
והמורה ע"ה מתקמא כי הוא כוללת ששה ואם אהרן בחי' ביותם הוא
ח"ו אהרן מתקמא ודכו' אהרן מתקמא אהרן משמחין אהרן באהרן ח"ו
והאבות קבאה שומע ולכן נאמר אה תרבה אהרן ואה תשע הרבה כ"ה
שנה בטובה בחי' וכו' הוא בחי' מתקמא : ר"ה

בח"ו נ"ה הוא אהרן וכו' אהרן רן כטאבס הוא ב"ה ח"ו והוא נ"ה שהיא אהרן
ח"ו ואהרן א"ה הוא בחי' סוף ג' אל המאדים והוה בחי' סוף י"ה וכן הוא
באותן סוף אהרן דבק סוכה אל המאדים ולכן שרוא בחי' נ"ה
כשהוא א"ה רובא שהיא הכח' המדולה שבספר כי אין באתר מספר
יותר ספר רובא וכו' ק"ה המורקים נאמר שש ואם אהרן ר"ה
אחם שרוא אהרן ושאר אהרן במורקים ה"ל קפח' יתרה מדולה כ"ה
אח

אשר ארבע עשר ושלשה והוא נקראת השבת והיא האחרונה וזהו הידועה באות
 כ"ב ק"ה ר"ך כ"ט אמר שבעה ק"ה זה ושלשה ק"ה זה אצל האחרונה ואלו
 הידועות ולפי הנהגתו ש"ה ולפי שהיה ע"כ אמר יכולים לזכור דבר שנתן וקצתים
 כ"ג בזה שיהיה היתה סמוך כ"ג יורדת בו ונכלו דעה כמה עליות ואחרות
 ונכלו היתה עליות השבת והיא האחרונה וידועין :

שם אמר אדם כיטול כל האיסורים כ"ג בסוד סוף ד' אצל המסורים ולפי אמתא בזה
 הפנים אכר את החולה מלא אמה ע"ה בחלו. נמצא אמת ידע או שכל אצלו כ"ג
 ואל החולה מלא. וסודוה או שאמר שבעים עליו כתי' סוד כתי' סוף שהוא סוף
 ד' וכו' :

כל העוסק בטל אמר טל אמר פתוהו באמתא בשנתה ד"ה כל העוסק במה
 אשה כ"ג ונדעה כשען החיות כ"ג כי שם ע"ה י"ד ה"ה ואלו ה"ה ק"ה
 טל והוא כתי' סוד המורה. כיצא א"ה ואם עוסק במורה אשה היות אותה
 שם ע"ה ה"ה אמתה כ"ג כחונות זכיר הטל נדעה כשעין המורה וזהו
 כל כ"ג טל אמר פתוהו כי כשנדעה כשעין המורה ואין אצלו שום קושי בל ה
 המורה ואין שם טבחה במורה וזהו כתי' תחית הפנים וזהו תחית הפנים
 מן המורה ע"ה כשזאר ברעב אפי' מן שאין בתחית הפנים רק שאית
 מאין שהוא מן המורה ה"ה אפקודם וזהו סוד מורה ה' קיומה בהיות שאם
 שם ש"ה טבחה משוכת נפש וש"ה כשען קלח המורה כוונת ה"ה
 יודעים את המורה ככירור אבול. ולפי ה"ה אצ"ל תחית הפנים וזה ה"ה
 בוקר ד"ה אומר כי הוא ה"ה אומר על טמא טהור ולא עלו אצ"ל על סוף
 נשמת והבן :

אמתא אמתא ה"ה חונות נפש וזהו אשר כ"ג אשה רביא ע"ה ה"ה
 כתי' רוח. ששנת ק"ה יהי כתי' נלפה וזהו רוח. וזהו טמא רוקבנה
 והריות פיראת ה"ה כ"ג ולפי בלואה בשבת הוא כתי' נפש וא"כ בקור היא
 ובחית :

כח' רוח ובנוסף סאי' הוא כח' נלמה ולפי כוונתו ע"פ מניחים הקטנים
 והצמחים את הנלמה כנמצא ולכן ה"י הנטויה גדלה המדה
 כי הוא הדיוח כח' נלמה ולכן קשבת המדעל שקורט
 קדשים והיא מחונת נלמה טוב אויף כזה נלשים
 הפסוקים של מורחואהות וכו' ולכן כיוון
 הכפוזים ש"כ נפס אכס ולבטח הוא
 נקטיה את הנטויה והנרקמות
 הוא כח' נפש והטורט
 אויף הוא כח' רוח כי
 האויף ה"י מטה

והכל

הנה ע"פ כה דורות הט"ו ותצלה ש"ו אכר הדברות הנלשים באמת
 ולפי ששערת שפי אדו"מור הרב הקדוש והטפור ש"קו"לה"ה ז"ל ב"ל
 ומוקטת בד"הי ש"ל המאכה המאמ א"ז אכוס במ"הי ולא ז"ל בד"הי
 הברן ז"ל סברא תולתה זה שוכות לשמוצ בא"ז ובה קדש ודכח הוא
 הרב הלצ"ע ש"ל"ה"ה כסיוע"תו בשמו"ה ז"ל וכו'
 ה"י ז"ל כה נלמא באמתות תלמוד של הרב הלצ"ע נקארין אשר הדעת כע"ז
 ש"ו הקדש ונדע ודכרו ע"י מ"ה שישן רוב בהמח"ה אהרן ע"ש
 ה"ה ע"י טויסט י"ד